

31 de desembre del 1963, Som Mateo

Cal UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat Pere: cal que llegirís la carta que, ~~la dona~~ ^{la dona} he escrigut a la Llúcia. Hi ha moltíssimes coses que t'interessen i no cal repetir-les. Però deixa'm anomenar que la coincidència entre nosaltres mai no havia estat tan perfecta, i que, finalment, hem emprès un camí que ha de portar a un lloc o altre.

Ens omple de tendresa la vostra acollida a la Llúcia. Ara mateix, escrivint aquests mots, sembla que no pugui ésser que ella estigui entre vosaltres. Dos o tres mesos abans em havia semblat increíble. Això em dona fe; el que ara es veu tan llunyà, veurà d'ací a un any ja serà realitat. Tant de bo que puguem realitzar el somni col·lectiu!

Ja coneixíem les declaracions del Pare Escrivé: la premsa d'ací va publicar-les resumides (difícils d'entendre i tot) però el text que ens adjuntes va sortir a la revista "Orfeó Català". També coneixíem el monstret més anall als "Miradors de Muntanya", però ací va publicar-se que hom havia atacat el seu refugi muntanyenc a Montserrat, no pas la casa del carrer dels Arcs. La manifestació següent, amb cançons bloquejats i cants de cançons catalanes, ens era desconeguda.

Quan vaig posar el teu cable de felicitació, signat "Clau Artís", el telegrafista va preguntar-me: "i l'útil es el propi señor Clau?". "Su servidor", vaig contestar. "Tenga la bondad de escribir allí su dirección". I, naturalment, vaig posar: Clau Artís, Olivos, 14, etcètera.

- Mare, perquè no que mengin les olives amb els dits?
- Perquè els dits es mengin per separat.

Pere, Rosa, Montit, Glòria i Tera: tinc (tenim) unes ganes tremendes d'abracar-vos. Per agrair com heu rebut la Llúcia, per fer-vos entendre com us amoïnem i per tal que us asabentem, d'una bona vegada, que us estimem moltíssim. Bon 1964, i que sigui l'any de les Realitzacions!

Pere